

Історія вузу

В експонатах

У Полтавському медінституті на кафедрі соціальної гігієни й організації охорони здоров'я відкрито музей історії вузу, медицини та розвитку охорони здоров'я в Полтавській області.

Уже в кінці II — на початку V століття нашої ери у Більському городищі скіфських слов'янських племен, яке знаходилося на території Полтавщини, у боротьбі з хворобами людини широко використовувалася народна медицина. Про розвиток медицини в залізний вік розповідають експонати музею — медичні інструменти, знайдені археологами під час розкопок на території нашої області у 1968 році.

Розвиток медицини в нашому обласному центрі пов'язаний з життям і діяльністю видатних людей. Першу лікарню на п'ятдесят ліжок збудував у 1797 році на власні кошти міський лікар І. Д. Тишевський. Макет її можна знайти в одному з відділів музею. Тут ви дізнаєтеся й про те, що у 18—19 столітті на Полтавщині працювали видатні лікарі Н. Максимович-Амбодик, М. Гамалія, Д. Самойлович, з 1827 року на посаді наглядача богоугодних лікарських закладів перебував видатний український письменник І. Котляревський. Відомий письменник і громадський діяч В. Г. Короленко в тяжкий для країни час заснував «лігу захисту дітей».

Саквояж лікаря, набір медичних інструментів, одяг сестри милосердя, робочий кабінет і бомбашина зуболікарської амбулаторії — все це повертає нас до того часу, коли починала встановлюватися й розвиватися стоматологія як наука.

Основа музею — історія нашого вузу. Медичні учебні заклади виникли на Полтавщині ще у вісімнадцятому столітті.

1870 року в обласному центрі відкрита одна з перших на Україні фельдшерська морська школа, у 1904 — Кременчуцька фельдшерсько-акушерська школа.

Історія медінституту пов'язана з Харковом. Тут у 1931 році на базі одонтологічного факультету медінституту було засновано наш вуз. В 1967 році інститут переїхав до Полтави.

...1941 рік. Викладачі та студенти інституту стали на захист Вітчизни. Палатка медсанбату, військова шинель, каска, планшет, санітарна сумка —

все це нагадує про незабутні дні війни. Скільки радянських солдатів було врятовано руками воїнів-медиків.

Багато колишніх військових лікарів і сьогодні в строю. Це наші викладачі — доцент кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я В. Й. Санік, доценти кафедри марксизму-ленінізму Н. С. Єленський та Ф. П. Фоменко, завідувач кафедри хірургічних хвороб № 2 професор М. Ф. Мазурик, завідувач кафедри мікробіології, доцент В. Р. Савін, завідувач кафедри хірургічних хвороб № 1 професор О. Н. Люлька, завідувач кафедри психіатрії професор А. І. Шульга, завідувач кафедри нервових хвороб професор В. О. Дельва, доцент кафедри хірургічних хвороб № 2 В. Ф. Постников.

Багато років свого життя віддала інституту професор, заслужений діяч науки Т. В. Золотарьова. В музеї можна побачити її продовольчі картки, датовані 1947 роком.

Йшли роки, інститут розростався.

Лише за останні десять років вузом підготовлено 60 кандидатів, 12 докторів медичних наук.

На стендах — сьогоднішнє життя інституту. Документи, фотографії розповідають про третій трудовий семестр, навчання, практику студентів.

Найактивнішу участь у створенні музею брали викладачі кафедри соціальної гігієни й організації охорони здоров'я, доценти В. Й. Санік і Н. С. Недбай, асистент А. В. Костриков; студенти Сергій Лашко та Валерій Радівілов.

Шкода, невелике приміщення музею не дає змоги розповісти про все нове, цікаве, що є в нашому вузі. А розповісти є про що. Хоча б — про проведену студентами у вересні цього року загальну диспансеризацію мешканців сільської місцевості області, про допомогу в боротьбі з інфекційними захворюваннями жителям республік Середньої Азії.

Кажуть, музей — це розкриття книги, яка поєднує минуле з сучасністю.

Нам і тим, хто приїде в інститут після нас, продовжувати писати її.

Ігор ВЛАСЕНКО,
Юрій КЛИМЧЕНКО,
студенти шостого курсу
Полтавського медичного
стоматологічного інституту.